

gama®

Colț Alb

adaptare după
Jack London

Wildul, cu întinderea sa nesfărșită de gheață, era o lume pustie, unde singurătatea bântuia pădurile și povârnișurile munților, în căutarea celor mai plăpânde semne de viață. Doar vântul încerca, din când în când, să domolească liniștea apăsătoare, dar amorțea repede din cauza înghețului, iar viața nu apuca să-și statornească legile. Soarele părea să nu zâmbească niciodată și se

ascundea devreme în spatele nopții polare, fără să-i pese că wildul, în absența luminii dătătoare de viață, devinea tot mai rece și mai sălbatic.

Și totuși, la marginea pădurii de molid, pe malurile înghețate ale apei, doi bărbați se încumetau să înfrunte vitregia

iernii, însotiti de șase câini înhămați la o sanie. Se îndreptau spre Fortul McGurry, cărând, într-o cutie lungă de lemn, un tovăraș răpus de îngheț. Mergeau abătuți,

fără să vorbească nimic. Unul din ei, Bill, părea foarte neliniștit și, când un urlet prelung, venit din urma lor, săgetă

văzduhul, se opri și se întoarse către tovarășul său.

— Ne-au luat urma, Henry! Lupii se țin acum după noi! Mă tem că nu vom apuca să ajungem întregi la fort!

— Ești un fricos, Bill! Dacă ți-e frică, ești pe jumătate mâncat! Ține minte ce-ți spun: pe jumătate mâncat! Mai bine ajută-mă să ridicăm tabăra. Se lasă întunericul.

Cei doi bărbați abia apucaseră să facă focul, când văzură în jurul lor, prin întunericul tot mai dens, o mulțime de perechi de ochi care îi priveau fără să clipească. Apoi, într-un cor sinistru,